

El redreçament de les forces del 14 d'Abril

per PERE LLONGARRIU

Del redreçament de les forces del 14 d'Abril n'és prova evident la grandiosa massa de republicans que en veritable comunitat acudí a la ciutat llevantina, a rendir un homenatge, a esperar una orientació de la peroració de l'il·lustre repúblic D. Manuel Azaña, i que acudeix amb el màxim d'entusiasme allà on se'l crida a pronunciar el mot de: present! N'és una prova la formidable reacció de republicans d'esquerra que es mobilitza plena d'indignació davant la desastrosa política de classe de les dretes al Govern; en són una prova els laments i la fam, l'afany de justícia i llibertat que clama la classe treballadora vexada i reduïda a la voluntat del cacic, el mateix que clamava ans d'enderrocar-se la Monarquia, i entre tantes altres proves que podríem posar en evidència, i una de les més convincentes, n'és el redreçament dels catalans davant la suspensió o pèrdua d'unes migrades llibertats que ens havien estat concedides i que, sols amb l'ajut de les forces eminentment republicanes podem tenir esperances de tornar-les a recobrar.

Estem igual que abans del 14 d'Abril, la mateixa reacció de les masses, el mateix entusiasme; sols manca que els personalismes, ambicions i antics rencors particulars dels dirigents, no abortin amb divisions inoportunes la gran llevor republicana que, enfortida amb l'experiència que ha adquirit amb els passats fracassos dels quals n'estem patint les conseqüències, se'n pot esperar un més gran encert i molta més tàctica per a defensar els postulats que el poble proclamava el 14 d'Abril, postulats que, la petita part que va adquirir-se a la pràctica, va deixar arreballar-se-la la indiferència dels governants del primer bienni davant la campanya d'insídies de les quals es valien per desprestigiar la República els homes de la monarquia amb l'ajut de les dissidències dels partits d'esquerra.

El poble és republicà. El poble aspira encara amb les llibertats que havien d'estar anexionades a la República. Sols espera que se l'orienti. Segueix; cal que no se l'enganyi. Senyors dirigents dels partits polítics d'esquerra, cal prendre-s'ho seriosament. Hem de tenir en compte que tenim milers de companys a les presons per delictes polítics; arriben fins a nosal-

tres laments de fam i de misèria de milers de germans nostres que no tenen treball; palpem les conseqüències de l'aixorc caciquisme; milers de camperols «tenen» ja el comiat que ha d'enterrar-los a la fam més paorosa, i tots, quin dubte hi ha, (els obrers baix cap concepte voten a les dretes), votaren dividits a les diferents candidatures republicanes i socialista que la demagogia dels dirigents els havia preparat.

Avui, quan els senyors dirigents contemplan la seva obra, quan contemplan la paròdia del què resta de la República del 14 d'Abril, que no se'ls acudeixi donar-ne la culpa a les multituds. El poble, els que segueixen, aquests no enganyen, aquests no tenen responsabilitat. Els únics culpables, els únics responsables de tot, sentim tenir-ho de dir, són els dirigents. I és avui, quant donant una lliçó a tants partits i a tants aspirants a cabdills quan la massa republicana, sense distinció teòrica, acudeix al crit de Don Manuel Azaña i quan es sent optimista i s'entusiasma al donar-se compte que sembla que els cabdills republicans d'esquerra es posaran d'acord.

Ningú avui que tingui sentit de companyerisme pot parlar en nom d'un determinat partit polític d'esquerra. S'imposa la formació, malgrat hagi d'acudir-se per una banda o per l'altra a la transigència, d'un front antifeixista que abarqui des dels republicans més moderats fins a les esquerres més extremes. El que propugni el contrari, que es digui republicà, socialista o comunista, no pot ésser ni una cosa ni una altra, solament que, un subjecte que dona la seva equiescència per a carregar més de cadenes als companys empresonats, que es riu de la fam dels companys sense treball, que aprova les represàlies dels patrons amb llurs obrers i dels camperols que es queden sense llar i sense terra per diferir ideològicament amb llur propietari. Serà responsable directe de les divisions per entremig de les quals passarà el feixisme.

El redreçament de les forces del 14 d'Abril, dona peu i bel·ligerància per, amb la lleialtat dels dirigents, treballar junts per un món social més just i fer que apareixi per tots aquella alegria que ens proporcionà la República.

Retalls de premsa

Què fa, ara, la C. N. T.? ¿Es que tots els seus afiliats estan satisfets i contents de l'actual situació? ¿Es que entre els seus rengles no hi ha obrers sense feina? Ara no sabem el que pensa la C. N. T., car els seus propis dirigents han acordat suspendre l'òrgan confederal «Solidaridad Obrera»; però en canvi, tothom coneix l'actuació de la C. N. T. durant els governs Azaña i mentre l'Esquerra ocupava la Generalitat, i en els dies de la vaga general que precediren el 6 d'octubre.

Ara, sota el govern Lerroux-Gil Robles, la C. N. T. no té res a dir i interromp la publicació de «Solidaridad Obrera».

Mentrestant, nosaltres, homes de les avançades del republicanisme d'esquerra, denunciem al país que sobre el total de treballadors espanyols, que segons l'Anuari estadístic d'Espanya són 7.399.000, n'hi ha un milió de parats que no perceben assistència de cap classe, havent anul·lat els governs que succeïren Azana totes les lleis i decrets que garantien la vida i la llibertat de la classe obrera.

(De «La Humanitat»)

La fam regna entre els camperols

Llegim:

«Murcia 11.—En els camps de Lorca es paguen als homes jornals de 3'50 pessetes i dues pessetes a les dones per jornades de sol a sol. El menjar va a compte dels treballadors. Per les serralades de la comarca hi ha legions de dones i nenes que recullen al dia dos quilos d'alcaparres que venen als exportadors per cinquanta cèntims, mentre aquests en treuen 2'50 pessetes el quilo.»

«Granada 7. — Es reben noves de diferents pobles de la província fent saber que molts obrers, per incompliment de les bases de treball per part dels patrons, es veuen obligats a treballar 12 hores amb jornals de fam no superiors a 4 pessetes. A més es denuncia que hi ha molts terrenys abandonats pels propietaris que es neguen a fer les feines agrícoles. També hi ha propietaris que ocupen amb preferència les dones i els infants.

Veus ací l'ordre social de les dretes.

J. CASADEMONT

DENTISTA

OLOT

Carrer Sant Esteve, 21

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA PREVIA CENSURA